

عنوان مقاله:

اثر سیاست های حمایتی بر مزیت نسبی تولید مهمترین محصولات جالیزی منطقه جیرفت

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و توسعه کشاورزی، دوره 25، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهديه ساعی - پژوهشگر مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان

خلاصه مقاله:

مزیت نسبی یکی از معیارهای مهم اقتصادی جهت برنامه ریزی تولید، صادرات و واردات است. در مطالعه حاضر وجود یا عدم وجود مزیت نسبی محصولات مهم جالیزی منطقه جیرفت (سیب زمینی، خیار و گوجه فرنگی) در سال زراعی 85-86 با استفاده از دو نوع شاخص شناسایی مزیت نسبی تعیین گردید. شاخص های نوع اول شاخص منفعت خالص اجتماعی، هزینه منابع داخلی و نسبت هزینه به منفعت اجتماعی و شاخصهای نوع دوم شاخص کارایی مزیت، مقیاس مزیت و شاخص جمعی مزیت بودند. با استفاده از شاخصهای نوع اول در شرایط فعلی منطقه، محصول خیار و گوجه فرنگی مزیت نسبی داشتند. بر اساس شاخصهای نوع دوم، به ترتیب متوسط عملکرد خیار و گوجه فرنگی و درجه تمرکز محصولات خیار، گوجه فرنگی و سیب زمینی نسبت به همه محصولات زراعی منطقه جیرفت بالاتر از متوسط کل کشور و نشاندهنده ترجیح کشاورزان منطقه به کشت این محصولات بود. محاسبه ضرایب حمایتی و نتایج حاصل از ماتریس تحلیل سیاستی نشان داد که یارانه غیر مستقیم به تولید محصول سیب زمینی پرداخت شده و در شرایط مداخله دولت سود بازاری برای تولید کنندگان سیب زمینی و خیار وجود داشته؛ به علاوه، نظام تولیدی محصولات خیار و گوجه فرنگی دارای کارایی بوده و تولیدکنندگان محصولات خیار و گوجه فرنگی در شرایط مداخله دولت نسبت به تجارت آزاد، سود کمتری کسب کرده اند.

کلمات کلیدی:

مزیت نسبی، سیاست های حمایتی، ماتریس تحلیل سیاستی، محصولات جالیزی، منطقه جیرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664002>

